

We willen meedenken met onze afnemers

Een GlobalG.A.P. certificaat, heeft dat nut? En waarom zou je eraan beginnen? Met die vragen trokken we naar Erik Boterdaele uit Wetteren-ten-Ede, die het certificaat vrij recent binnenhaalde. We onthouden dat hij vindt dat de meeste siertelers er geen schrik van moeten hebben.

Patrick Dieleman

GLOBALG.A.P.

Consumenten hechten steeds meer waarde aan voedselveiligheid, natuurlijke producten en de maatschappelijke en ecologische gevolgen van productieprocessen. Steeds meer consumenten – en bijgevolg ook handelaars – vragen naar producten die op een verantwoorde manier geproduceerd zijn. GLOBALG.A.P. is een internationaal erkend certificaat dat stimuleert dat landbouwproducten bedoeld voor menselijke consumptie veilig en van hoge kwaliteit zijn. Siertelers kunnen ook kiezen voor MPS-GAP, dat gebenchmarkt is met GLOBALG.A.P. Om dat te behalen heb je een geldige MPS-ABC kwalificatie nodig.

www.globalgap.org
<https://my-mps.com>

Erik en zijn echtgenote Isabelle telen de typisch Belgische tuinplanten: "Aucuba, Euonymus, en ook Hebe, dat we kweken onder de vlag van de telersvereniging Addenda. Verder telen we ook nog Prunus laurocerasus en Fatsia japonica. Die laatste worden veel verkocht in Engeland, waar ze die als tuinplant aanzien." Hun assortiment komt op de markt vanaf augustus. De kleinere planten

komen in bloembakken en -schalen. De grotere worden gebruikt als terrasplant en deels voor aanplantingen. Behalve de Hebe is alles winterhard. Dit assortiment bevindt zich op het raakvlak van bloemisterij en boomkwekerij. "We vinden onszelf geen boomkwekerij, omdat alles in pot gekweekt wordt. We noemen onszelf een bloemisterij met buitenculturen in pot."

GlobalG.A.P.

Waarom deed Erik de inspanning zich te laten certificeren? "Een van onze belangrijke Nederlandse klanten gaf een aantal jaar geleden aan dat ze dit vanaf 2020 zouden eisen van hun A-leveranciers", reageert hij. "Dat kwam ter sprake binnen Addenda, en maakte dat we in het najaar van 2018 samen gestart zijn met een begeleidingstraject. We hadden een aantal workshops met de Hebe-telers, gegeven door een begeleidend adviseur. In juli vindt de laatste audit plaats en dan zal iedere Addenda-teler gecertificeerd zijn."

Handboek uitwerken

Het opstellen van een handboek begint met het downloaden van een checklist. "Aan de hand van die punten begin je een map samen te stellen." Erik merkt op dat er in het handboek heel wat zaken staan die veel telers al doen. "Alleen dien je ze nu ook te noteren. Je moet bijvoorbeeld kunnen aantonen dat je je spuittoestel onderhoudt. Vorig jaar lekte het pistool van mijn spuit. Ik heb toen in mijn handboek de datum

genoteerd waarop ik het lek vaststelde en de datum waarop ik een nieuw spuitpistool kocht, met de aankoopfactuur als bewijs. Op dezelfde manier gaat dat bij klachtenbehandeling. Als die zich stellen probeer ik die op te lossen met een telefoontje of een e-mail. En dat noteer je dan."

Collega's als inspiratiebron

Wanneer ik vraag of de Hebe-telers dat voor een groot stuk samen invulden reageert Erik dat dit in theorie zou kunnen, maar dat je dit in de praktijk toch moet uitwerken op maat van je eigen bedrijf. "Toch kan je een inspiratiebron zijn voor elkaar, bijvoorbeeld voor de hygiënemaatregelen of de formulieren voor het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. Die formulieren kunnen gelijkaardig zijn, al dien je zelf in te vullen wanneer je welk middel hebt toegepast. Als je echter eens een map ziet van iemand anders, helpt dat zeker om zicht te krijgen op wat precies van jou verwacht wordt. Deze winter kwamen al twee collega's ons handboek inkijken."

De audit

Eens je handboek af is wordt het beoordeeld tijdens een audit. "Je kan een pre-audit aanvragen, maar aan de andere kant maakt zo'n audit duidelijk hoe ver je moet gaan. Daarom is het ook goed om eens het handboek te bekijken van een collega die het certificaat reeds haalde. Ben je niet geslaagd, dan krijg je wat tijd vooraf een tweede audit doorgaat. De auditoren hebben niet echt marge,

© BOTERDAELE

“ Je kan een inspiratiebron zijn voor elkaar.”

maar het kan een groot verschil maken als de auditeur een beetje meedenkt, in plaats van alles strikt toe te passen.”

Majors en minors

Bij de audit zijn een aantal toleranties voorzien. “Je heb major en minor eisen”, legt Erik uit. “Voor mijn bedrijf mag ik vijf minors hebben. Mocht ik bijvoorbeeld geen gewasbeschermingsmiddelen gebruiken, dan zouden dat twee of drie worden. Uiteraard is het de bedoeling dat je die in de loop van het volgende jaar probeert in orde te krijgen. Ik had bijvoorbeeld twee minors voor het feit dat mijn vloeibare meststoffen niet op lekbakken stonden. Dat kon ik oplossen door die bakken aan te schaffen. De major eisen moeten allemaal in orde zijn.”

Communicatie

Na het behalen van het certificaat informeerde Erik enkele klanten, waarvan hij wist dat ze er belang aan hechten. “We hebben een nieuwsbrief gemaakt en ik zorg dat het op mijn offertes staat. Communiceren is overigens ook een verplichting, en dat wordt beoordeeld tijdens de volgende audit.” Erik kreeg als antwoord wel enkele bevestigingsmails, maar hij ziet het eerder als klantenbinding. “GlobalG.A.P. wordt de nieuwe standaard. G.A.P. neemt de plaats in van het vroegere MPS A, B of C, om het even of dit GlobalG.A.P. is of MSP-GAP. Als afnemers kunnen kiezen tussen twee telers met hetzelfde product en dezelfde prijs, gaan veel afnemers sowieso kiezen voor diegene met een certificaat.”

Hoe meer vakjes hoe beter

Naast GlobalG.A.P. heeft Erik Boterdaele ook nog een MPS-A registratie. Aangezien GlobalG.A.P. een stap hoger is, heeft hij overwogen om daarmee te stoppen. “Ik heb aan enkele klanten gevraagd hoe ze

daartegenover stonden. Velen wisten het niet goed, maar iemand gaf toch aan dat ze soms prijsvragen binnenkrijgen waarbij dergelijke kwalificaties moeten worden aangevinkt. Soms verschillen die vereisten van land tot land, maar hoe meer vakjes je kan aanvinken, hoe beter.”

Het is haalbaar

Op de vraag of Erik nog goede raad heeft voor collega's, reageert hij dat ze geen schrik moeten hebben om aan GlobalG.A.P. te beginnen. “Het is vooral noteren. Zo is het al een verplichting om te noteren wanneer en bij welke weersomstandigheden je waar hoeveel van welk middel gespoten hebt. Ik noteer dat in een Excel tabel, en dat volstaat. Op de vraag hoe we bepalen wanneer we moeten bijbemesten hebben we de samenwerking met een bedrijfsbegeleider vermeld. Veel bedrijven doen dat al, maar je moet het nog eens extra opschrijven. Wanneer je die checklist voor de eerste keer bekijkt, schrik je wel eens. Toch is het zeker niet iets om bang van te zijn. Het is haalbaar voor heel wat bedrijven.” ■